

Cristina Cirera: "Tota la vida hem treballat l'ametlla però mai m'hauria imaginat que en faríem un negoci"

Guillem Lluch Torres

3 min

Cristina Cirera i la seva parella, a l'explotació familiar CARRELLA

ABELLA DE LA CONCA Cristina Cirera (Abella de la Conca, 1997) fa poc més d'un any que està al capdavant de Carrella, un projecte per aprofitar les ametlles que es produeixen a la finca familiar i transformar-les en garrapinyades, carquinyolis, torrons o galetes. El que va començar com una iniciativa per mirar de treure més profit dels cultius familiars ha acabat derivant en l'obertura d'una petita fàbrica de dolços a Tremp. Un projecte que, entre altres coses, li ha valgut el darrer Premi Jove Emprenedor, atorgat fa unes setmanes pel Consell Comarcal del Pallars Jussà.

Com i quan neix el projecte de Carrella?

— La idea va néixer quan els meus pares es volien vendre els ametllers i vaig veure que els en donaven quatre rals. Jo aleshores estava a Irlanda i vaig decidir tornar, posar-me a transformar les ametlles i que sortís el que hagués de sortir. Tot plegat vaig començar a moure-ho a finals de gener del 2020 i justament el dia 10 de març, quan ho tenia tot muntat per començar, va aparèixer la pandèmia. Tot i això, vam decidir començar igualment, llançant la pàgina web i començant a vendre per internet, ja que amb el confinament molts comerços estaven tancats.

Productes de Carrella CARRELLA

Quins productes fèieu al principi?

— Al començament fèiem la transformació d'ametlla llargueta a torrades i garrapinyades, però a principis de juny ja vam començar a aprendre a fer carquinyolis, a mig octubre vam fer-los banyats en xocolata i després, per Nadal, vam fer torró de rovell. A més, ara també comercialitzo la mel i l'oli que fan els meus pares i el meu germà.

Quins coneixements tenies?

— Jo estic acabant la carrera d'Administració i Direcció d'Empreses i mai m'hauria pensat acabar així, però una cosa porta a l'altra. Tota la vida n'havíem fet, de garrapinyades i torrades, però mai m'hauria pensat que en faria un negoci. Igualment, amb la meva mare ja n'havíem fet de torrons, per Nadal, aprofitant que teníem l'ametlla, però eren torrons per casa. De fet, sempre hem treballat molt l'ametlla i hi hem fet moltes coses, i un dia vaig pensar que podíem seguir-les fent, però per vendre-ho. La idea, justament, va ser intentar que el negoci que feien els altres, els comerciants que venien a buscar-nos les ametlles, es quedés a casa.

